राज ठाकरेंचे पात्र मुलाखतकारापुरते मर्यादित ठेवून अचानक उद्धव ठाकरेंना राज्यकर्ता बनविण्याची प्रसंगोचित धमक शरद पवारांनी दाखवली. दगाबाजीचा भूतकाळ विसरून या कामात पवारांना भक्कम पाठिंबा देणाऱ्या काँग्रेस अध्यक्ष सोनिया गांधी यांची राजकीय खेळी दाद देण्याजोगी होती. दुसरीकडे विजयी वारू उधळण्याच्या प्रयत्नात साक्षात राज्यपालांनाच राजकीय रथाला जुंपण्याचे पाप भाजपने केले. देवेंद्र फडणवीस यांच्या परिश्रमी, प्रामाणिक आणि पारदर्शी प्रतिमेपुढे या रात्रकालीन राजकीय उद्योगाने काळे ढग उभे केले.

घरीं कामधेनू पुढें ताक मागे...

श्रीपाद अपराजित
shripad.aparajit@timesgroup.com

राज्यातील महिनाभराचा गदारोळ शमलाय, असे सध्याचे खात्रीशीर चित्र आहे. महाराष्ट्रातील या राजकीय अध्यायाने अनेक बोध दिले आहेत - नेत्यांनाही, जनतेलाही! नैतिकतेचे इमले धाराशायी होताना सामान्य जनतेने बघितले. दिवसाढवळ्या नेत्यांचे सामूहिक पक्षांतर जनतेला दिसले. राजकीय हव्यासातून झालेल्या रात्रीच्या अंधारनाट्याने तर यापूर्वीचे अनैतिकतेचे मापदंड मोडीत काढले. हा अभूतपूर्व पेच अनुभवताना सर्वांचीच मने संभ्रमित झाली. सकाळी झोपून उठताना नक्की कोणत्या राजकीय स्थितीला सामोरे जावे लागेल याविषयीचा अंदाज बांधणे कठीण झाले होते. एवढी अनिश्चितता राज्याने यापूर्वी अनुभवली नव्हती. या कालखंडाने स्वपक्षीयांतील विचारभेदांचा अतिरेकी साक्षात्कार बघितला. वैचारिक मतभिन्नतेला पूर्णाहुती देत कवटाळलेले नवमैत्रही अनुभवले. कधी शिवाजी महाराजांच्या अस्मितेचा गजर झाला. शेतकऱ्यांच्या अगतिकतेचाही उच्चार बहुतेक सर्वांच्याच ओठी झळकला. सामान्य जनतेला या धडामोडींचा उबग आला होता. या पार्श्वभूमीवर क्षुब्ध जनतेला दिलासा वाटण्याचे काम नव्या सरकारला करायचे आहे.

मागची पाच वर्षे सत्तेत असणाऱ्या भाजप-शिवसेनेच्या सरकारमध्ये सारेकाही आलबेल होते, असे मुळीच नाही. शिवसेनेला फरफटत नेण्याची एकही संधी भाजपने सोडली नाही. देवेंद्र फडणवीस माझे चांगले मित्र आहेत, असे शिवसेना पक्षप्रमुख उद्धव ठाकरे अगदी अलीकडेपर्यंत म्हणत राहिले. फडणवीस-ठाकरे यांच्यातील संयमी वृत्तीने तत्कालीन सत्तेतील तणाव दूर करण्यात मोलाची भूमिका निभावली. अर्थात, युतीच्या सरकारने विकासाचे नवे आदर्शही निर्माण केले. विशेषतः पायाभूत प्रकल्पांचे त्यांचे यश नजरेत भरणारे आहे. समृद्धी महामार्गाचा उपक्रमही राज्याला प्रगतीकडे नेणारा आहे. जलसिंचनाचे भक्कम काम केल्यानंतरही शेतकऱ्यांच्या मनातील राग काढण्यात मात्र युतीचे सरकार अपयशी ठरले. मत विभाजनाच्या व्यूहरचनेने भाजपच्या झोळीत १०५ जागा घातल्या हे खरे; मात्र त्यात काँग्रेसच्या अकर्मण्यतेचा वाटा दुर्लक्षिण्याजोगा नाही. मतविभागणीतून सत्ता मिळविण्याची भाजपची खेळी यशस्वी ठरत होती. आता त्याला खीळ बसेल. राज्यातील नवसत्तेच्या समीकरणाचे दीर्घकालीन अस्तित्व भाजपची चिंता वाढविणारे आहे.

काँग्रेसचे निर्णयशैथिल्य, राष्ट्रवादीचा चिवटपणा, शिवसेनेचे व्यवहारचातुर्य आणि भाजपचा अतिआत्मविश्वास ही या वेळच्या विधानसभा निवडणुकीची प्रमुख वैशिष्ट्ये होती. भाजपला सर्वाधिक संख्याबळ बहाल करण्यामागचे संचित साधले गेले ते वंचित आघाडीमुळे. कायम संशयाच्या घेऱ्यात सापडूनही भाजपच्या विजयाला प्रत्यक्ष-अप्रत्यक्ष हातभार लावणाऱ्या वंचित आघाडीची वैचारिक लवचीकता डोळे विस्फारणारी होती. निवडणूक म्हटली की राजकीय गदारोळ येतोच. आधीच्या काळात विचारांची लढाई व्हायची. भाजपने यंदा निलाजरेपणाचा कळस गाठला. पाच वर्षांच्या सत्ताकाळानंतर जनतेने नव्या सत्तेच्या चाव्या सुपूर्द केल्या असतानाही भाजप-शिवसेनेचे भांडण आश्चर्यात टाकणारे होते. तेवढी अनागोंदी काँग्रेस-राष्ट्रवादीच्या सत्ताकाळातसुद्धा नव्हती. या चार मुख्य पक्षांच्या बदललेल्या मानसिकतेत नव्या सत्तेची गणिते दडली आहेत.

प्रसंगोचित धमक

हिंदुत्वाच्या मुद्द्यावर आम्ही एकत्र आलो आहोत, असे उल्लेख भाजप आणि शिवसेनेच्या नेत्यांनी वेळोवेळी केले. राष्ट्रीय स्तरावर अडचणी वाढतील हे लक्षात आल्याने मागील काही वर्षांत भाजपने राम मंदिर प्रकरणापासून 'हवी तेव्हा जवळीक आणि ठरवू तेव्हा अंतर' असा कायम पवित्रा ठेवला. सर्वोच्च न्यायालयाच्या एकमुखी निर्णयामुळे मंदिराचे कवित्व संपले, असे समजण्याचे कारण नाही. जुन्या दाव्यांच्या उजळणीकडे पाठ करून भाजपतर्फे शिवसेनेला डिवचण्याची संधी सोडली जाईल असे नाही. महाविकास आघाडीत शिरकाव करण्यापूर्वी शिवसेनेने राम मंदिर आंदोलनापासून कधीही फारकत घेतली नव्हती. अयोध्येत राममंदिर हवेच ही भूमिका त्यांनी नेहमीच पुरेशा आक्रमकतेने मतदारांच्या मनांवर बिंबविण्याचा प्रयत्न केला. अयोध्येत जाऊन रामलल्लाचे दर्शन घेणारे शिवसेना पक्षप्रमुख उद्धव ठाकरे हे राज्यातील एकमेव नेते आहेत. धर्मनिरपेक्ष भूमिका स्वीकारल्यानंतर त्यांच्या पूर्वघोषित अयोध्याभेटीची कोंडी होण्याची शक्यता आहे.

प्रचंड मतभेद असणाऱ्या पक्षांसोबत देशात सलगी करणाऱ्या भाजपने तीन दशकांपासूनच्या जुन्या मित्रपक्षाला एवढे का दुखावले, हा प्रश्न अनुत्तरित आहे. सत्तेतील शिवसेनेने भाजपसमोर कमालीचे नमते घेतल्याचे चित्र राज्याने बघितले. शिवसेनेच्या स्थापनेपासूनची आक्रमकता पक्षप्रमुखांच्या सबुरीने गिळंकृत केली की काय, असा संशय घ्यावा एवढ्या तडजोडी उद्धव ठाकरेंना कराव्या लागल्या. वक्तृत्वात राजएवढे सक्षम नसले तरी उद्धव यांची संघटनक्षमता वादातीत आहे. जनभावनेचा कल लक्षात घेतला तर शहांपेक्षा त्यांच्या प्रामाणिकतेचे गुणांकन अधिक ठरेल. अडीच वर्षांच्या मुख्यमंत्रिपदासाठी भाजपचे राष्ट्रीय अध्यक्ष अमित शहांसोबत झालेल्या बंदद्वार चर्चेची सत्यता सध्या तरी आरोप-प्रत्यारोपांच्या गर्तेत अडकली आहे. युती तुटल्यामुळे फक्त महाराष्ट्र तेवढा काही काळ दूर जाईल, अशी कदाचित भाजपची समजूत असावी. ही भावना येत्या काळात चुकीची ठरण्याची शक्यता अधिक आहे. दुसरीकडे जुन्या चुकांच्या सव्याज परतफेडीचे धोरण शिवसेनेने अंगीकारले आहे. गोव्याचे राजकीय गणित बिघडविण्याची जाहीर धमकी शिवसेनेने देऊन टाकली आहे. संकटमोचक ठरण्याऐवजी संकटप्रेषक ठरलेल्या भाजपश्रेष्ठींचा हटवादीपणा त्या पक्षाच्या सर्व कार्यकर्त्यांनाही प्रथमच उमगला. त्यांची मने

शरद पवार

देवेंद्र फडणवीस

त्यामुळे पोळली असतानाच, अडीच नव्हे, तर सलग पाच वर्षांसाठी उद्धव ठाकरेंच्या सत्तानेतृत्वाचे सोहळे पाहण्या-ऐकण्याचे भोग भाजप कार्यकर्त्यांना सोसावे लागणार आहेत.

वंचित आघाडी, बसपने वेळोवेळी काँग्रेसमतांचे पद्धतशीर विभाजन करण्याचे काम केले. त्याच धर्तीवर शिवसेना आता भाजपला देशव्यापी अंगावर घेऊ शकते. भाजपविरोधाचे साम्य ठळक करीत येत्या काळात भिन्न विचारसरणीचे पक्ष देशभरात एकत्र आले तर नवल वाटणार नाही. या संदर्भात राष्ट्रवादी काँग्रेसचे सर्वेसर्वा शरद पवार यांचे योगदान मोठे असेल. त्यांच्या निवडणूकपूर्व पाऊससभेची मोठी चर्चा झाली. खरे पवारसामर्थ्य मात्र निकालानंतरच्या डावपेचांवरून संपूर्ण देशाला कळले. 'संशयाचा महामेरू' हे विशेषण विरोधकांकडून मागील तीन दशके वापरले जात असतानाही पवारांविषयीची सामूहिक आत्मीयता सतत वाढली आहे. राज ठाकरेंचे पात्र मुलाखतकारापुरते मर्यादित ठेवून उद्धव ठाकरेंना राज्यकर्ता बनविण्याची प्रसंगोचित धमक त्यांनी दाखवली.

उपमुख्यमंत्रिपदाची घोषणा लांबणे राष्ट्रवादीसाठी धोक्याचे आहे. अजित पवारांचे यंदाचे बारामतीतील मताधिक्य दीड लाखांहून अधिक आहे. शरद पवारांच्या संयमी राजकारणाचे धरी-दारी सूक्ष्म अवलोकन केल्यानंतरही अजित पवारांना क्रोधनियंत्रणाच्या लढाईत विजय मिळविता आलेला नाही. ठरावीक काळानंतरच्या त्यांच्या अनाकलनीय भूमिकेने आधी पक्षाला आणि आता अवघ्या राज्यालाच चिंताक्रांत केले. त्यांच्या आक्रमक छबीचे गुणगान करणाऱ्या समर्थकांवरही नंतरच्या आक्रस्ताळ्या वागण्यामुळे अक्षरशः भयचकित होण्याची वेळ आली. वारंवार उजागर होणाऱ्या अशा दोषांमुळे अजित पवारांची प्रशासनातील कर्मठता झाकोळून गेली आहे. अशा अविश्वसनीय व्यक्तिमत्त्वावर प्रचंड विश्वास ठेवण्याचे धारिष्ट्य भाजपने दाखविले. हीच चूक विरोधी पक्षांनी केली असती, तर सगळी 'परिवार-फौज' किती त्वेषाने आणि द्वेषाने तुटून पडली असती, याची दोन क्षण कल्पना केली तरी अंगावर काटा येतो. देवेंद्र फडणवीस यांच्या परिश्रमी, प्रामाणिक आणि पारदर्शी प्रतिमेपुढे रात्रकालीन उद्योगाने काळे ढग उभे केले. अनेकांना त्याचे दुःख आहे. त्यांच्या प्रतिस्पर्ध्यांनाही ते तेवढ्याच तीव्रतेने जाणवावे यातून फडणवीस यांच्या सत्ताआस्थेचा विस्तारित परीघ प्रकर्षाने कळतो.

केंद्रीय नेतृत्वाने राबविलेल्या अजित सलगीपासून राज्यातील जनतेला अज्ञात ठेवणे, ही निश्चितच राजकीय चातुर्याची बाब ठरते. भारतीय जनता पक्षाच्या केंद्रातील; तसेच राज्यातील ज्येष्ठ नेत्यांनाही या धडामोडींपासून अलिप्त ठेवून पक्षातील नेतृत्व जोडीने काय साधले, हा प्रश्न सातत्याने उपस्थित होतो आहे. पुढेही होत राहील. राजकारणात प्रतिस्पर्ध्यांना धक्का द्यायचा असतो आणि साथीदारांना विश्वास! विजयी वारू उधळण्याच्या सारथ्यासाठी साक्षात राज्यपालांनाच राजकीय रथाला जुंपण्याचे पाप भाजपने केले. महाविकास आघाडीचे राजकारण आकार घेत असताना देवेंद्र फडणवीस यांचा प्रवास अगतिकतेकडून असहायतेकडे झाला. एकनाथ खडसे हे आजकाल फार लक्ष देऊन ऐकावेत असे नेते राहिलेले नाहीत. त्यांची अलीकडची प्रतिक्रिया मात्र लक्षवेधी होती. तिकिटे नाकारल्यानंतरही खडसे, तावडे, बावनकुळेंना विश्वासात घेतले असते, तर पाच-पंचवीस जागा कमावता आल्या असत्या, या त्यांच्या दाव्याशी भाजपचेही अनेक कार्यकर्ते सहमत होते. केंद्रीय नेते नितीन गडकरी यांची प्रचारकाळातील उपेक्षा आणि नव्या केंद्रीय सत्तेच्या काळातील अवहेलना सामान्य कार्यकर्त्यांनाही रुचलेली नाही. उघड बोलायचे नाही, या पक्षशिस्तीला बांधील असल्याने अनेक भाजप पदाधिकाऱ्यांनी सध्या मौन राखले असल्याचे कळते.

अतिसामान्यांनी पक्ष परंपरांचे ओझे पेलायचे आणि सर्वोच्च नेतृत्वाने मात्र तेवढ्याच निगरगट्टतेने या परंपरा झुगारून लावायच्या हा प्रत्यय त्या पक्षाने दिला. मोदी-शहांच्याच धर्तीवरील एककल्ली वर्तणुकीचा दंश 'मी पुन्हा येईन' या फडणवीसांच्या घोषणेतून राज्यातील जनतेला जाणवला. 'मी नव्हे, आम्ही' या संघ परिवारातील प्रारंभिक शिकवणुकीचे त्यांना झालेले विस्मरण हा कदाचित सत्तेचा महिमा असावा. शेतकरीवर्गातील रोष अधिक पुष्ट करण्यासाठी विरोधकांनी या दर्पोक्तीचा पुरेपूर वापर करून घेतला. कार्यकर्त्यांमध्ये जोश निर्माण करण्यासाठी असे दावे करावे लागतात, हे राजकीय सत्य मान्य केले तरी अशा घोषणांपासून दूर राहिलेले बरे, ही 'जातीय वस्तुस्थितीची जाणीव' होण्यास फडणवीसांसारखा मेहनती नेता कमी पडला. 'ती' घोषणा नसती तर सध्या सोशल मीडियावरून होणारा फडणवीसांचा जाहीर उद्धार टळला असता असे नाही; मात्र विरोधकांना त्यामुळे आयते कोलीत मिळाले, याकडेही दुर्लक्ष करता येणार नाही. सत्तेच्या हव्यासाने सध्या राजकीय अस्पृश्यता पुसून काढण्याची स्पर्धा सुरू झाली आहे. आजवर विविध पक्षांच्या शिलेदारांनी संघर्ष नेटाने पेलला होता. त्या धोरणांना तिलांजली देत अंगिकारलेली राजरोस विटाळमुक्ती अराजकतेला जन्म देणारी ठरू शकते.

गुंगारा देईल शहाणपण?

विदेशी कर्जाची मोठी रक्कम महाराष्ट्राच्या विकासात गुंतली आहे. अशा वेळी नव्या सरकारला जुन्या सरकारचे सर्व निर्णय सरसकट रद्द करून चालणार नाही. शेती बेभरवशाची झाली आहे. बळीराजाला आश्वस्त करण्यासाठी लोकप्रिय नव्हे, तर शाश्वत उपाययोजनांची गरज आहे. भारताला अमेरिकेची बरोबरी गाठायला २० वर्षे लागतील असे बोलले जाते. अनेक बाबतीत ते खरेही आहे. बिहार, उत्तर प्रदेश, तसेच अन्य छोट्या राज्यांना महाराष्ट्राच्या बरोबरीत यायला २० वर्षे लागतील. गोवा, कर्नाटक, मणिपुरात सत्ता आणण्यासाठी भाजप नेत्यांनी केलेले व्यवहार महाराष्ट्रात राबविणे सहज शक्य नव्हते. राजस्थान आणि मध्य प्रदेशात ते स्वस्थ बसलेले नाहीत. शिवसेनेची दोन्ही काँग्रेससोबतची वाटचाल सोपी नाही. 'धरीं कामधेनू पुढें ताक मागे। हरिबोध सांडुनि विवाद लागे। करीं सार चिंतामणी काचखंडें। तया मागतां देत आहे उदंडें' असा एक श्लोक आहे. समर्थांचा असल्याने संघ परिवारातील अनेकांना तो स्मरतही असेल. 'स्वतःच्या घरी गाय असताना शेजारी ताक मागत हिंडणारा गृहस्थ परमार्थ सोडून वाद घालणाऱ्या माणसासारखा अनाकलनीय ठरतो. सर्व इच्छा पूर्ण करणारा चिंतामणी गवसल्यानंतरही त्याच्याकडे काचेच्या तुकड्यांची अपेक्षा केली, तर काचखडेच भरभरून मिळतील,' असा या श्लोकाचा भावार्थ आहे. भाजपच्या सद्यस्थितीला हा श्लोक 'शतप्रतिशत' लागू होतो. युती पक्षात असलेल्या शिवसेनेसोबतचा वाद त्यांनी नको तेवढा ताणला. तीन दशकांची युती सोडून अजितदादांची सोबत मागणाऱ्या आत्मघाती विचारांची त्यांना भुरळ पडली. असे करताना त्यांनी संघश्रेष्ठींना विचारात घेतले होते की नाही हे कळायला मार्ग नाही. संघपरिवारात अशा अनेक गोष्टींपासून अनभिज्ञ असण्यालाच परमार्थ मानण्याची परंपरा आहे. संघधुरिणांनी डोळे दाखविले असते तरी भाजपचा दुर्दैवी फेरा टळू शकला असता. भाजपची एकूणच पक्षांतर्गत धाकशक्ती कमी होत असल्याची जाणीव बरळणाऱ्या साध्वी-प्रवृत्तींनी दिली आहे. मिळेल त्या भांड्याने वाट्टेल त्या घरी जाऊन रात्रीच्या अंधारात 'ताक मागण्याचा' पराक्रम भाजपने करून बघितला. पक्षाच्या पिढीजात मतदारांच्या धाकशक्तीने भविष्यात असल्या अतर्क्य वर्तणुकीपासून नेत्यांना परावृत्त केले तर ठीक; अन्यथा 'सबकुछ चलता है'च्या नावाखाली सुमारीकरणाला प्रतिष्ठा लाभणे अटळ आहे.

तिहार तुरुंगात 'जल्लाद'च नाही

नवी दिल्ली : निर्भया बलात्कार प्रकरणातील दोषींच्या फाशीच्या शिक्षेची अंमलबजावणी जवळ आली आहे. मात्र, तिहार तुरुंगात फाशी देण्यासाठी जल्लादच उपलब्ध नसल्याने तिरुंगातील अधिकारी चिंतेत आहेत. सूत्रांनी दिलेल्या माहितीनुसार, दोषींच्या फाशीची अंमलबजावणी एक महिन्याच्या काळात करण्याचा विचार तुरुंगातील अधिकारी करत आहेत.

राष्ट्रपतींनी दोषींच्या दयेचा अर्ज फेटाळल्यानंतर न्यायालय फाशीच्या शिक्षेच्या अंमलबजावणी करण्यासाठी 'ब्लॅक वॉरंट' जारी करते. हे वॉरंट जारी झाल्यानंतर कोणत्याही दिवशी दोषींना फाशी दिली जाऊ शकते. तिहार तुरुंगात यापूर्वी संसद हल्ल्यातील दोषी दहशतवादी अफजल गुरू याला फाशी देण्यात आली होती. तुरुंग प्रशासनाने एका रात्रीतून या प्रक्रियेची अंमलबजावणी केली होती. त्या वेळी तुरुंग अधिकाऱ्यानेच फाशी देण्यासाठीचा 'लिव्हर' ओढण्याची तयारी दाखवली होती, असे सूत्रांनी सांगितले. आता अडचण टाळण्यासाठी तिहार तुरुंग प्रशासनाने इतर तुरुंगांकडे जल्लादासाठी विचारणा सुरू केली आहे. यापूर्वी जल्लाद म्हणून काम केलेल्यांची माहिती उत्तर प्रदेशातील काही गावांमधून घेण्यात येत असल्याचेही सूत्रांनी सांगितले.

बजाज फायनान्स लिमिटेड

CIN-L65910MH1987PLC042961

नोंदणीकृत कार्यालयः आकुर्डी, पुणे -४११०३५

कॉर्पोरेट कार्यालयः ४ था मजला, बजाज फिनसर्व्ह कॉर्पोरेट कार्यालय, पुणे-अहमदनगर रोड लगत, विमान नगर, पुणे - ४११०१४

मुदत ठेव योजना

क्रिसिल (CRISIL) कडून 'एफएए/स्टेबल' रेटिंग आणि इक्रा (ICRA) कडून 'एमएए (स्टेबल)' रेटिंग
या योजनेसाठी उपरोक्त रेटिंग हे, वेळच्या वेळी व्याज व मुद्दल यांचे पेमेंट केले जाण्याच्या संदर्भात सुरक्षिततेचे सर्वोच्च मानांकन दर्शवतात.

₹५ कोटी प्रती ठेव पर्यंत वार्षिक व्याजदर (०७ डिसेंबर २०१९ पासून लागू) वैध आहे.

कालावधी महिन्यांमध्ये	किमान ठेव (रु. मध्ये)	संचयी	बिगर- संचयी			
			मासिक	त्रैमासिक	सहामाही	वार्षिक
१२ - २३	२५,०००	७.६०%	७.३५%	७.३९%	७.४६%	७.६०%
२४ - ३५		७.९०%	७.६३%	७.६८%	७.७५%	७.९०%
३६ - ६०		८.१०%	७.८१%	७.८७%	७.९४%	८.१०%

क) ठेवींचा किमान आकार हा वर दिल्याप्रमाणे राहील.

ख)(i) ज्येष्ठ नागरिक (म्हणजे, वय वर्षे ६० हून जास्त असलेल्या व्यक्ती, ज्याच्या पुराव्याच्या तरतुदी अधीन): ₹५ (पाच) कोटीपर्यंतच्या प्रत्येक ठेव रकमेवर दर साल ०.२५% या दराने अतिरिक्त व्याज दिले जाईल;

नाव	पत्ता	व्यवसाय
डॉ. ओंकार गोस्वामी	ई-१२१, मस्जिद मोठ, पहिला मजला, ग्रेटर कैलाश ३, नवी दिल्ली - ११० ०४८.	अर्थशास्त्रज्ञ
डॉ. गीता पिरामल	पिरामल हाऊस, ६ वा मजला, ६१, पोचखानवाला रोड, वरळी, मुंबई -४०० ०२५	व्यवसाय
डॉ नौशाद फोर्ब्स	७४ कोरेगाव पार्क, पुणे - ४११ ००१	व्यवसाय
श्री अनामी नारायण राय	६२ सागर तरंग, वरळी सी फेस, मुंबई -४०० ०३०	सामाजिक उद्योजक, माजी सनदी सेवक

ख) प्रत्यक्षात 31.03.2019 रोजी जमलेली एकूण डिपॉझिट रक्कम आहे : 13,193.01 कोटी